

שנה שש עשרה - עלון מס' 828
 @ ביום שלישי הילולת רבי יצחק לוריא אשכנזי זצ"ל (האר"י)
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
 זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

בס"ד ב' מנחם-אב ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 19:15
 צאת השבת - 20:05
 רבנו תם - 20:57
 שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"



אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.



מפטיירין : "שמיעי דבר"
 (ירמיה ב')

פרשת מטעי

חזק חזק ונתחזק

בדוק ומנוסה - סגולה להשתתף
 בסעודה ובעית בניהפ"ג "אוהל-מועד"
 השיעור בלויין יחל ב- 21:30

"על פי ד"
 דבר זה צריך כל איש יהודי לאמץ אל לבו ליסוד איתן וחזק שכל מסעותיו וכל חניותיו הרוחניים והגשמיים, הכל מתנהג רק עפ"י השם יתברך, ברצונו הוא מרחיב את דעתו וברצונו מקצר להיות העבודה קשה עליו ברגע זה, וברצות ד' דרכי איש כך הם מתנהלים. (הגה"צ מוהר"ש קויפמן זצ"ל-ספרו משחת שמן)

"שטי ערי הבקלטי"
 הצדיק רבי אברהם יהושע השל מאפטא, בעל "אוהב ישראל", היה מפרש פסוק זה בדרך הרמוז: "שש ערי המקלט" הן שש התיבות שבפסוק "שמע ישראל, ה' אלהינו, ה' אחד", בהם צריך כל יהודי למצוא מקלט בטוח בעת צרה וצוקה (על ידי קבלת עול מלכות שמים)

"ועליתם תהנו ארבעים ושתים עיר"
 הכוונה למ"ב (42) התיבות שבפרשה הראשונה ב"קריאת שמע", על ידן מחזיק ומבצר עצמו היהודי לאהבת הבורא יתברך, ובהן הוא מוצא מקלט איתן משטף המים הזדונים של העולם הזה. (פרפראות לתורה)

"ויסעו במרה ויבאו אילמה" (לג-ט)
 כאשר אדם נוסע (מתרחק) מהמרה השחורה והעצבות, הוא מגיע אילימה. מלשון אלים חזק, דהיינו שמתחזק בעבודת ה' יתברך. והצדיק מרוזין זצ"ל אמר שיש לזה ראייה מהתורה שנאמר "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם" מלמד שמי שמתעצב מגיע לכעס חס ושלום.

"ויסעו מחרדה ויחזו במקלה" (ל"ג כ"ה)
 אמרו חז"ל (ברכות נ"ד): ארבעה צריכים להודות: חולה, חבוש, הולכי מדבר, יורדי הים. זהו שנאמר: ויסעו מחרדה - נוטריקון: חבוש, רעה (רמז לחולה שנקרא שכיב מרע), דרך-רמז להולכי מדבר, תים. ארבעת אלו כשנסעו וניצולו מן הסכנה יחזו במקלה-להודות לשמו יתברך בתוך קהל ועדה ולברך הגומל. ור"ת וס"ת של ויחזו במקלה-בנימטריא: תודה (עם הכולל). (מדרשו של שם)

מלטייני הפרשה:
 ← רשימת התחנות שחנו בהן ישראל.
 ← הוראות על חלוקת הארץ.
 ← רשימת הנשיאים העומדים בראש חלוקת הארץ.
 ← ערי המקלט ותפקידם.

"בערבות מואב על ידן ירחו" (ל"ג מ"ח)
 כתוב כאן ירחו חסר יו"ד, ובספר יהושע נזכרת העיר בשם ירחו מלא יו"ד? לפי שעד עכשו התגוררו בה אנשי כנען ונקראת ירחו על שם: יחר אפי. אולם, מכאן ואילך שנכנסו בני ישראל אל הארץ, התחיל דושנה של ירחו לתת ריח טוב, כריח השדה אשר ברכו ה'. לכך נקראת ירחו על שם הריח. (רבי מנחם עזריה מפאנו)

"ואלה מסעיהם למוצאייהם" (ל"ג ב')
 בכל המסעות, לא כתובה האות ז', רמז, שבשבת נחו ולא נסעו כלל ובכל מסעם לא נצרכו לכלי זין. (מפרשים).

"ביד משה ואהרן"
 בא לומר שאף שבמ"י לא היו ראויים ליגאל, עכ"ז הם נגאלו בזכות גדולי וצדיקי הדור שהם משה ואהרן, וכן הדבר בכל דור ודור שאף שהדור עצמו אינו ראוי, אבל הוא מתקיים בזכות הצדיקים ולומדי התורה שבו ולפיכך עלינו להכיר להם טובה ולהוקירם. (צורר המור)

"ויסעו מקברות התאוה ויחזו בהצרות"
 אם אדם שוקע בתאוות ורוצה ליסע ולהתנתק מהם, העצה היא, ויחזו בהצרות, שיחדיר למוחו שהעולם הזה אינו אלא חצר שממנה נכנסים לבית שהוא העולם הבא. (הרה"ק מוהר"י מווארקא זע"א)

"את שילטי הערים תהנו"
 שלש ערי מקלט הם רמז למחשבה, דבור ומעשה, שצריך האדם לברוח מפני גואל הדם. הוא הס"מ שרוצה לבטלו מעבודת הבורא, וצריך לחזק עצמו במחשבות קדושות ודיבורים קדושים ומעשים טובים. (מרן הבעש"ט זע"א)

"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לטבאותם ביד משה ואהרן"
 רומז כאן את הסיבות שבזכותם יצאנו ממצרים. אשר יצאו מארץ מצרים ר"ת בגימ' 91=הוי"ה אדנו"ת, לרמז על האמונה בה' שהיתה לישראל.
 אשר אנשים שפלי פוח, לרמז על הענוה של עם ישראל.
 ביד = בזכות ה' צברות, בשביל לקבל את התורה.
 וכן אלה מסעי בני ישראל רמז למשנה "הוי גולה למקום תורה" שצריך לנסוע ולגלות בשביל ללמוד תורה.

פינת הניבים והפתגמים
קשר פתרים = הלל השמיע דברי שבח.
זוגמה: לשמחתי, מכל קצות הארץ רבים קשרו פתרים וממשיכים לקשור פתרים למדור הניבים המחכים בעלון "אברך הם יגל".
מקור: עומד אחריו המרפכה וקושר פתרים לקונו. [חגיגה יג]. (ניבונכו)

הסידור ממשל מדד עמי!
 העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי":
<http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

פקידה לביחשיבה

האם הרוצח בשוגג מושח את הכהן הגדול לכהונתו?
 "וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אותו בשמן הקודש". (לה', כה'). הגמ' במס' מכות י"א, מקשה על כך וכי הוא מושח? האם הרוצח בשוגג מושח את הכהן הגדול לכהונתו? אלא הכוונה לזה שנמשח בימיו של הרוצח בשגגה, והתמיהה נמשכת. מדוע לא נאמר "עד מות הכהן הגדול אשר נמשח בשמן הקודש"? משיב על כך הגאון רבי מאיר מחה בעל "המשך חכמה", הפסוק כאן מרמז לדרכי הנהגת העולם של השי"ת, שלפעמים מתמנה אדם לכהונה גדולה לפי גורלו של אדם שרצח בשוגג, שהרי נגזר מהשמים כמה זמן ישב הרוצח בעיר מקלט, וממילא צריכה ההשגחה העליונה לבחור בכהן גדול, שהוקצבו לו שנות חיים כמנין שנות הגלות של הרוצח, לכן כתבה התורה "וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אותו", שלפי ההשגחה בעולם, הרוצח הוא שגורם למשיחת הכהן הגדול לתפקידו הרם.

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך

פרגון ושבח לחינוך החינוך

יש לחפש הרבה הדמיונות להחמיה לילדנו. זה יכול להיות בעשיית שיעורי בית כשלא היה לו חשק, ויתור לאח על משחק, הימנעות ממריבה, עשיית מטלה ביתית שלא כל כך אותה ועוד. נעזור לילד לעכב תגובה על ידי קביעת סימן מוסכם בינינו ובינו. נראה לו שהוא מסוגל לשלוט בהתנהגותו.
 נעזור לילד לחזק את החשיבה וההכרעה ההגיונית. כנגד הדמיון שהתברות המערבית מנסה לפתח יתר על המידה, נקפיד ללמד את הילד להשתמש בשכל הישר שלו ו"להיכנע" בפני הדעת. כשאנו משוחחים עם הילד, נרבה בשאלות שאלות פתוחות (שאלות המזמינות לחשיבה ולא בשאלות שהתשובה עליהן "כן" ו"לא"), בחשיבה על אפשרויות ובתרגול חשיבה מסודרת.
 נעזור לילד לבנות לעצמו מסגרת. למשל, סדר יום בחופש וגם בשעות אחר הצהריים בתקופת לימודים. כשיש סדר יום, ובמיוחד כשהילד בנה אותו בעצמו, הוא מתרגל לחיות בתוך סדר ומשמעת. הטוב ביותר הוא שהורה והילד יכינו סדר יום יחד, גם של ההורה וגם של הילד. הסדר בחיים הופך לאווירה הטבעית של הבית.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משרד בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים בלעדי ניבנה

פרכה והלכה

ליואב ביט
 בן רות הי"ו שיתברך בבריאות, אושר והצלחה ויחזור לשלום משירותו הצבאי ויתגשמו כל משאלות ליבו לטובה ולברכה

פרכה והלכה

לשרון והרצה שמי
 שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והלכה

לחיים ומרים רביבו
 שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לישיעיה ודכיה זסימי הי"ו
 שתדעו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות

פרכה והלכה

למישה ואסתר עזרן
 לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה.

פרכה והלכה

רפואה שלימה
 לאסתר בת עטוקה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והלכה

כהדר ונתנאל שלם
 לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה.

פרכה והלכה

לדניאל יצחק פור
 בן שולמית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו תמר מנב"ת

פרכה והלכה

לענת בת בלה
 ובעלה הי"ו עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה וברכה לילדיהם

פרכה והלכה

לדניאל ומרגלית פנסי
 שיברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וברכה והצלחה לאילוני-חי ולנועה בת מרגלית.

לע"י הישר והענו

חיים כריז
 בן ציפורה ונפתלי ז"ל נפטר ו' אב תשע"ב יום רביעי פקידת שנתו.

לע"י הישר והענו

רחמים אמיתי
 בן שמעון ז"ל נפטר ז' אב תשס"ה יום חמישי פקידת שנתו.

לע"י החסיד והישר

שמואל מוסאי
 בן אברהם וזליכה ז"ל ביום חמישי ז' מנחם-אב פקידת שנתו.

לע"י הישר והענו

נדורי רשתי
 השבוע פקידת שבועו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענוה

זליכה מוסאי
 בת משה ז"ל נפטרה ד' אב תשנ"ד. יום שני פקידת שנתה.

לע"י הצנועה והענוה

נעמי נפתלי
 בת מאלק ואהרון ז"ל שנפטרה השבוע כגי תמוז שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה

זהבה מלכה
 בת שמחה ז"ל שנפטרה השבוע שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הישר והענוה

ברכה והצלחה
 לשריאל ונתנאל גואטה שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות וברכה לאגם-שרה נ"י

שבת שלום זמבורד

בריאות והחלמה איתנה :

לע"י נשמת :
 משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקות ז"ל

לע"י יורם-מיכאל אברגיל בן רינה ז"ל
 לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה טחלוב בן שירין ז"ל ניסן אברהם בן נהיית ז"ל יוסף דוקרקה בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל שרה מוסאי בת סרוור ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל

שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ו
 אפרים באבאי בן גולשן הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת בן יהושע ניקי ניסים הי"ו זהבה אפרת בת מרים מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זהב בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני תשיעת ימי חודש אב



כח הדיבור - פרשת מסעי

"כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדול ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו". רואים בפרשה על הרוצח במה פגע ובמה הרג וכתובים מספר דברים, כגון: "ואם בכלי ברזל הכהו וימות ואם באבן יד אשר ימות בה או בכלי עץ יד אשר ימות בו". אלה הם כלים גשמיים בהם משתמש הרוצח בשגרה ועל גואל הדם הוא ימית את הרוצח "בפגעו בו": "ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת או באיבה הכהו בידו וימת... ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כלי... או בכל אבן אשר ימות בה", אלה גם כלים פיזיים. "ושפטו העדה בין המכה ובין גואל הדם... והשיבו אותו אל עיר מקלטו... כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדול". מדוע מודגש כאן הכהן הגדול? כי לאחר מותו של הכהן הגדול ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו. ידוע שאימו של הכהן הגדול היתה דואגת לרוצח לאוכל ולשתיה ולכל מחסורו כדי שלא יתפלל למותו של בנה הכהן הגדול. זה רמזו בפסוק: "כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־שִׁׁׁת דַּיְבוֹר יִדְעָה אִימּוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵהוּ "כִּחַ הַדַּיְבוֹר" שֶׁאִם יִבְקֵשׁ הַרוֹצֵחַ אֶת מוֹתוֹ שֶׁל בְּנֵה הוּא בִּסְכָנָה לְכֵן דֹּאגָה לְרוֹצֵחַ. רואים בפסוקים שכל הכלים שהוזכרו בין במזיד בין בשוגג לא הוכר מצב של דאגה. ובכח הדיבור אין מצב של שוגג יצא הדבר מהפה הלשון הרע והרכילות או הקללה היא נשלחת כחץ ואין תקנה לדבר או דרך חזרה. "ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה...", אומר רש"י ולא תרשיעו תרגומו ולא תחייבו. לומדים מהפסוקים מדה כנגד מדה "תתשיעו"-"תחייבו". **הדם** אותיות **מדה** ויש רמז לחנופה ולהלבנת פנים דהיינו שהארץ הקדושה לא סובלת מעשים כאלה לכן נאמר "לא תחניפו את הארץ". "ויצא הגבל זפלנה והיו תוצאותיו חצר עינן זה יהיה גבול צפון". ישנו רמז לכח הדיבור ואיך להנצל ממנו. "ויצא הגבול" מהו? **זפלנה** אותיות **נזר פה** לשון נזירות תנזר מדיבור. ועוד **זפלנה** אותיות **נזר פה** והיו תוצאותיו דהיינו מוצאותיו מהפה נזר ש קודש וישים גבול לדיבורו והמעט שיוציא יישאר בידו שנאמר גבול צפון דהיינו שכל צפון ליראיו והרוצה להחכים יצפין, זהו אדם החכם שצופן את סודותיו ודיבורו. ורואים בפסוק הבא הפוך מהצפון "והתאוותם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה", רמז לגאווה ודיבור שרוצה להיות בקדמה דהיינו מי בראש? מוכר לא? וזה התאוה שאין בה לא גבול ולא סוף לכן נאמר בחצר עינן זהו עין שפותחים על אחד בחצר ולאחר מכן **שפמה** אותיות **שם פה** כך זה מתחיל הלך, עמד, ישב כמאמר הפרק הראשון בתהילים. "לכֵּךְ לִגְבֹּל קִדְמָתְךָ"="ס"ת **מלה**. ובא הפסוק הבא ואומר "ויירד הגבול... ומחה על כתפֵי יָם כִּנְתָה קִדְמָתְךָ"="ס"ת **מפתה** דהיינו קם איש ומחה כנגד זה המפתה את האחרים לדבר לשון הרע ורכילות... "ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת"="ס"ת **סולת**. "באלוש" אומר בעל הטורים- נתן להם המן בזכות לושי ועשי עוגות. ובמה עשתה קמח סולת. ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. אומר בעל הטורים-בדפקה-שם דפק ליבם שלא היה להם לחם. **באלוש** אותיות **לא שוב** לא יהיה לחם... "לרב תרבה ולמעט תמעט נחלתך..." שזכנה לפסוק מה **רב** טובך אשר צפנת ליראך. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

א. משנכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענויות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו.

ב. מיום ראש חודש אב עד יום התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, וכיוצא בזה, וכן תפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין, במה דברים אמורים? כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם הזמן מצומצם, שיום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצוות פריה ורבייה, ואפילו אם יש שהות לקנות צרכי חופה ולהכניסם לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו, והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין, ואפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה.

ג. בעלי בית חרושת של נעליים או של תיקון בגדים חדשים שיש להם פועלים, ואי אפשר לבטלם בשבוע שחל בו תשעה באב, ויצטרכו לשלם מכיסם לפועלים משכורת שלמה, יש להתיר שיעשו **בצינעא ככל האפשר**, וכן הדין לבעלי מכבסה שאי אפשר להם לסגור המכבסה בשבוע שחל בו תשעה באב בגלל הסיבה הנ"ל, יעשו שאלת חכם מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

ד. המנהג שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד ליום עשרה באב, ועד בכלל. ובראש חודש עצמו מותר לאכול בשר, וכן נהגו. ויש מחמירים גם בראש חודש, ובשבת חזון אפילו חל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון, אוכלים בשר ושותים יין, ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו, ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות, ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו.

ה. מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, וכל הקרובים של בעל הברית רעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול בשר, אבל סתם בני אדם הם כעושים מצוה הבאה בעבירה.

ו. בשר עוף הרי הוא כבשר בהמה, ואין לאכול ממנו מיום ראש חודש אב עד תשעה באב. ומי שאי אפשר לו בלי בשר מטעמי בריאות, על כל פנים יאכל בשר עוף שלא היו מקריבים ממנו בבית המקדש, ועוד שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ובשר שימורים שבקופסאות וכן בשר מלוח וקפוא דינם כבשר טרי לעניין זה. אבל דגים מותרים.

ז. בערב שבת חזון מותר לו לטעום התבשיל אף על פי שיש בו בשר ושומן, הואיל ויש בטעימת התבשיל לכבוד שבת. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

המהפך

אצל רוב בני אדם, תקופת האירוסין היא תקופה משמחת ומלאה זיכרונות טובים. אך בעבורי, היא הייתה לא פשוטה. נפגשנו, התאמנו והתארסנו בשעה טובה, אך ימים ספורים לאחר האירוסין, התברר להורינו כי הם שכחו לדבר על עניין "הסידור הכספי". התברר, כי לשני הצדדים, יש אמצעים דלים ביותר - כפי שהטיב להגדיר אבי "אפילו את הכסף למונית לחתונה או צריכים ללוות". וכשמדובר בן תורה שרוצה ללמוד אחרי החתונה, זה ממש בלתי אפשרי. וכך לאט לאט נחתו עלינו הדיעות: החתונה תהיה מצומצמת, לא תהיה תזמורת אלא אורגניסט... דיבורים שגרמו לנו למתח רב.

כשבועיים לפני החתונה, החליטו שני אחיי לקחת אותי לטיול בצפון "כדי לשנות אוירה" ויצאנו במכוניתו החבוטה של אחי. הם ניסו ליצור אוירה טובה אך זה לא בדיוק עזר, העולם נראה לי קודר ומצב רוחי היה ירוד ביותר. ואם לא די בכך, לפתע שבק הרכב חיים, בלי הודעה מוקדמת, חרחר, השתנק ונדם. אחי הספיק להסיטו לשוליים. יצאנו מהרכב ופתחנו את מכסה המנוע כדי לדעת שאיננו יודעים כיצד לטפל ברכב. טיפות כבדות החלו לרדת, והחלטנו לקחת טרמפ לתחנת הדלק הקרובה כדי לגייס בעל מקצוע שיצליח לתקן את הרכב. לקח לנו חצי שעה עד שהצלחנו למצוא טרמפ. כשהגענו לתחנת הדלק, אחי ניסה למצוא בעל מקצוע, אך ללא הצלחה. בלידת ברירה הזמין גרר שהבטיח להגיע תוך חצי שעה. כשרצינו לשלם, התבררה לנו העובדה הפשוטה והכואבת, כי שכחנו את הארנקים בתא הכפפות שברכב. אחי התחיל להסביר לבעל הקיוסק הערבי, שהוא שכח את הארנק ברכב, אך הלה כעס: "לשבת לאכול ידעתם, ועכשיו כשצריך לשלם התחילו הסיפורים, אה! לא יהיה". למרות הסבריו של אחי, נותר האיש קשוח: "נראה לך שאני אשחרר אותך עשרה ק"מ? אפילו מטר לא, תתקשר למי שאתה מכיר שיביא את הכסף, אתה לא יוצא מכאן לפני כן". "המשפחה שלנו במרכז הארץ, ייקח להם מספר שעות להגיע לכאן, אין לך טיפת אמון בנו?" "אין לי, אם היית עובד כאן שבוע, גם לך לא היה", השיב. הבטנו בו בחוסר אונים ואז עלה בדעתו רעיון: "אתה יודע מה, אחד מכם יישאר, ושניים ילכו להביא את הכסף", אמר. אחי התייעצו ביניהם, והחליטו שהם לא יטריחו אותי לצאת בגשם ובקור, ולכן אני אשאר עד שיחזרו.

ישבתי, כשמידי פעם אני פוגש במבטו העיון, התחלתי לחשוב על המצב שבו אני שרוי: עוד שבועיים חתונה, אין כסף, העתיד לוט בערפל ואפילו הטיוול שאחיי ארגנו בשבילי נהרס, וכעת אני בן ערובה אצל אדם שרוצה "לאכול" אותי... חצי שעה חלפה, המתנתי בצפייה לאחיי שכבר יופיעו, ניגשתי אליו וביקשתי להתקשר לאחיי. הוא השמיע "אוף" גדול אך נתן לי להתקשר, התקשרתי אך המכשירים שלהם היו מנותקים, התחלתי לדאוג... חצי שעה נוספת חלפה, ניסיתי להתקשר אך לא היה מענה. חרדה נוראה החלה להתפשט בתוכי, לאחר חצי שעה ביקשתי שוב להתקשר אך הוא סרב. "אני מודאג, האחים שלי נעלמו, תן לי לנסות" אמרתי. "לא", השיב נחרצות, ואני פרצתי בבכי שלא יכולתי להפסיקו. היה זה בכי שהכיל את כל מה שעברתי בחודשים האחרונים, כל המתח, החרדה והחשש מהעתיד. נשאתי תפילה חרישית לקב"ה, שישמע את זעקתי, ובלבי נדבתי סכום כסף לצדקה. לפתע נכנס למזנון אדם כבן 60 עם בתו כבת 22. "מה קרה לוי? שאל האיש את בעל המזנון. "לא יודע, איבד את האחים שלו", "רגע, אתה קשור לתאונה?" "איזו תאונה??!" הרגשתי שאני כולי קופא "לא יודע, איזה 20 ק"מ מכאן נפלה מכונית לוואדי, יש במקום נידות משטרה ומכבי אש". "מה אמרת? אני לא מבין, זה

לא יכול להיות" השבתי המום כולי. האיש ניגש אלי: "תסביר לי מה קרה". אך לא יכולתי לדבר, שמעתי אותו במעורפל מדבר עם בעל המזנון, מוציא מארנקו 50 ₪ ומשלם לו, ואז אמר לי: "בא ניסע לשם". נסענו לכיוון, כשהגענו ראינו שם ניידות ורכב כיבוי אש. יצאתי מהרכב ממרר בבכי, והכנתי את עצמי לגרוע מכל... ואז שמעתי את שני אחיי: "מה אתה עושה כאן?". "למה לא התקשרתם?", "איך נתקשר? הסוללות שלנו גמורות ולך אין טלפון, תראה מה קרה? ניסינו לדחוף את הרכב, רק שדחפנו יותר מידי והרכב נפל לתהום, כשברגע האחרון ב"ה הצלחנו לקפוץ מתוכו ללא פגע". "מה נעשה כעת?" שאל אחי, "תכנסו לרכב שלי, אקח אתכם עד הבית", הציע האיש הזר. בדרך, הוא התוודע לכל מה שקרה אתנו... "אמרתם שאתם מבני ברק, אתם מכירים רב בשם... הרב חיים קנייבסקי?" "ודאי", השבנו, "אפשר להיכנס אליו?" שאל. אחי שהוא בעל קשרים התקשר מהפלאפון של האיש, לאחד מאנשי בית הרב, ובשר לו, "אנחנו נכנסים אותך", האיש היה מופתע, וסיפר שבמשך תקופה ארוכה, מנסה הוא להיכנס לרב, כדי לבקש ברכה לרפואה עבור בתו. כשהגענו, הוא נכנס לצדיק, וסיפר אודות צרתו. שאלו הצדיק: "אתה שומר שבת?" "לא, אך בתי החלה לשמור שבת לפני חודש וגם לאכול כשר", "אם כך אני מברך אותה ברפואה שלימה, ואתה תשמור שבת וגם תדאג לתתן בחור ישיבה, וה' יעזור". נכנסנו אף אנו לקבל ברכה, וירדנו למטה, הוא חיכה לנו ואמר: "אתה בחור ישיבה נכון? ואתה עומד להתחתן? זה נראה לך מקרי המפגש בינו, והרב שאומר לי לעזור לבחור ישיבה להתחתן? תראה, אני ארשום לך ציק", הוא רשם ציק על סך מאה אלף ₪, ואמר לי "חצי מזה לחתונה וחצי בשביל שכירות לשנה, ואם הבת שלי תבריא, אני מבטיח לך דירה בבני ברק". פרצתי בבכי, לא מאמין למשמע אזני...

נישאנו בחתונה יפה, והזמנו אותם לחתונה. שכרנו דירה, ונכנסתי ללמוד בכולל, רגוע ושמח עם משימה ברורה, לעשות הכל על מנת שהיא תבריא, כאות תודה לה' על מה שנתן, וגם על העתיד. הקדשתי את הלימוד שלי לרפואת הבת שלו, ובקשתי מרבנים ברכות לרפואתה. יום אחד, כעשרה חודשים אחרי החתונה, הם הגיעו אל ביתנו, ובדרמטיות, בישרו לנו כי בתם ב"ה החלימה! ואף התחזקה יותר. הם עצמם קיבלו החלטה, לשמור שבת וכשרות, ואף קיימו את הבטחתם במלואה... ורכשו עברנו דירה בת 3 חדרים בבני ברק !!!

ועל כגון זה אמר דוד המלך ע"ה "כי שמחתני ה' בפעלך, במעשי ידיך ארנן, מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך".

פעם הגיע אל הבעש"ט אדם חולה, שכבר היה אצל רופאים רבים ולא נושע. אמר לו הבעש"ט: "אמליץ לך על רופא שירפא אותך, אבל הרופא נמצא בעיירה שכוחה ורחוקה". התפלל החולה הכיצד רופא גדול כזה ישב בעיירה נדחת שכזאת? לאחר תלאות רבות, הגיע החולה אל העיירה המדוברת ושאל על אודות הרופא. "אין רופא פה" אמרו לו התושבים. "שמא חובש יש לכם?" שאל החולה. "גם זה אין לנו". "אז מה אתם עושים אם נחלה מישהו מכם ח"ו?" "מתפללים", ענו לו. הגיע החולה חזרה אל הבעש"ט ואמר לו: "רבי, בעיירה ששלחת אותי אליה אין כלל רופא! שאל הבעש"ט: "אז מה הם עושים כשיש להם חולה?" "הם אמרו לי שאם יש להם חולה - הם מתפללים לה".

"לרופא הזה התכונתי" אמר הבעש"ט.